

[Eva Kjer Hansen]

passe, at man ikke har tænkt denne problemstilling igennem i Socialministeriet og fundet ud af, hvilken model man vil satse på, mens arbejdet har været i gang i udvalget sammen med Amtsrådsforeningen og KL. Det vil i hvert fald undre mig såre, hvis man bare skyder ansvaret fuldstændig fra sig og ikke gør noget ved problemstillingen, men bare venter på, hvad kommunerne og amterne måtte melde tilbage.

Jeg synes simpelt hen, det er for ringe, at der ikke bliver spillet mere håndfast ud, og jeg synes, det er en uanstændig behandling af opholdsstederne.

Erik Larsen (V):

Ministeren siger, at dette problem skal løses over takstpolitikken. Jeg vil gerne have et tilsagn fra ministeren om, at det bliver taget i betragtning, at i den situation, vi befinder os i, hvor der er gået meget lang tid, er der institutioner, som har et meget stort økonomisk efterslæb og rent faktisk er truet af lukning. Det er faktisk en katastrofe.

Det vil jo tage lang tid, fru minister, at få opbygget en kapital via takstpolitikken, så man kan imødegå sygdomsfravær på disse institutioner. Der er et akut behov i nogle institutioner for kapital lige her og nu, og jeg vil gerne vide, om ministeren også vil tage det med i sine overvejelser. Især på de mindre institutioner vil det jo tage meget lang tid at opbygge en kapital, og det er også sådan, at det er på de mindre institutioner, problemerne er størst for børnene, når der er sygdom blandt personalet.

Og så vil jeg også gerne spørge ministeren: Er det ikke forkert, at man i skattelovgivning opererer med institutionerne som selvstændige virksomheder, når de ifølge dagpengeloven er at betragte som offentlige institutioner?

Socialministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Det er jo netop det sidste spørgsmål, der har givet problemerne hele vejen igennem, og derfor ønsker jeg også at tage sagen op på ministerplan og tage et møde med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, fordi det er min hensigt at løse problemet. Jeg nærer de samme betymninger, som der bliver givet udtryk for her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1103

12) Til *finansministeren* af:

Poul Nødgaard (FP):

»Hvad er regeringens politik for de svage i samfundet?«

Skriftlig begrundelse

Økonomiminister Marianne Jelved mener ifølge dagspressen, at regeringen ikke har taget hånd om de svage i samfundet.

Poul Nødgaard (FP):

Det, der har bragt mig frem med de tre spørgsmål, vi nu skal behandle her i Folketinget, er nogle artikler i Berlingske Tidende om de svage i samfundet fra henholdsvis den 21. og den 22. april, som jeg tror har fået det meste af Danmark til at spærre øjnene op.

Der er tilsyneladende stor divergens mellem økonomiministeren og finansministeren, og derfor har jeg bedt finansministeren om at svare overordnet på det første spørgsmål: Hvad er regeringens politik for de svage i samfundet? Så kan vi vende tilbage til mange andre gode detaljer i den sag senere under besvarelsen af de tre spørgsmål.

Finansministeren (Lykkesoft):

Jeg kan ikke tilbageholde den bemærkning, at det efter min opfattelse er ufrugtbart at benytte Folketingets spørgetid til at diskutere et så omfattende emne med udgangspunkt i nogle – som hr. Poul Nødgaard med sit kendskab til pressen sikkert vil vide – ofte ret tilfældige uddrag af nogle udtalelser i en eller anden avis.

Men på givne foranledning skal jeg gerne sige, at det er velkendt, at bekæmpelsen af arbejdsløsheden, også ungdomsarbejdsløsheden, står øverst på regeringens dagsorden, fordi det er den mest effektive indsats, man kan gøre for at undgå, at mennesker fortsat får økonomiske og sociale problemer. Det er de svage, der risikerer at blive udstødt fra arbejdsmarkedet og opleve, at man ikke har brug for dem, og det er de unge, der oplever, at de ikke kommer i gang. Derfor er det helt afgørende, at ledigheden nedbringes så hurtigt som overhovedet muligt, og det har også været hovedformålet med regeringens indsats i tilrettelæg-